

Duminica a IV-a de peste an

Duminica a IV-a de peste an - Lecturi: Deuteronom 18,15-20, Psalmul. 94 (95), 1 Corinteni 7, 32-35, Marcu 1,21-28.

« Putem deveni cu toții profeți dacă renunțăm la teama de a renunța la lucrurile lumești și dacă căutăm fără încetare să-l slujim pe Dumnezeu și pe frați ».

Meditație vincentiană

Lecturile din această duminică par să nu aibă nicio legătură între ele. Ce legătură poate fi între prima lectură care ne vorbește despre misiunea unui profet, a doua lectură care ne vorbește despre responsabilitățile bărbatului și a femeii în cadrul căsătoriei și evanghelia în care Isus scoate un diavol dintr-un om?

De fapt lecturile au o logică comună, serioasă și vincentiană: ele ne învață că putem deveni cu toții profeți dacă renunțăm la teama de a renunța la lucrurile lumești și dacă căutăm fără încetare să-l slujim pe Dumnezeu și pe frați. Dacă împlinim toate acestea, Dumnezeu însuși cu Puterea sa ne va elibera de orice ispită și de lucrarea celui rău.

În fragmentul din cartea Deuteronomului, Moise spune că profetul este cineva ales de Dumnezeu și pe care Dumnezeu îl trimite să fie Cuvântul său viu printre oameni. Cartea Deuteronomului este « cartea Legii » sau « cartea Legământului » și, prin trei discursuri ale lui Moise, prezintă teologia fundamentală a Poporului lui Dumnezeu: Dumnezeu este unic și trebuie adorat de întreg Poporul într-un loc de cult (Ierusalimul); Dumnezeu îl iubește și l-a ales pe Israel cu care a încheiat un legământ veșnic. Fragmentul de astăzi vorbește despre **semnificația profetului și diferența dintre profeții adevărați și profeții falși**. Moise este prezentat ca exemplu de profet pentru a arăta că Moise nu s-a făcut singur profet, că Moise nu și-a câștigat prin dreptul de a fi profet prin acțiunile și calitățile lui. Dumnezeu a avut inițiativa și în mod gratuit l-a ales, l-a chemat și l-a trimis în misiune. Așa cum papa Benedict a XVI-lea avea obiceiul să spună: « Dumnezeu nu-i alege pe cei pricepuți ci dă pricepere celor pe care i-a ales ». Profetul adevărat profețește ceea ce Dumnezeu « pune în gura sa ».

În scrisoarea către Corinteni, sfântul Paul ne invită să nu ne fie teamă de a ne libera de lucrurile lumești. Nu vom intra în detaliile recomandărilor pe care le face cu privire la comportamentul bărbaților și a femeilor. Paul insistă că alegerile noastre trebuie făcute o dată pentru totdeauna, să fim « uniți cu Domnul cu inima neîmpărțită ».

În contextul personal al mesajului, Paul a considerat întotdeauna căsătoria ca pe un dar din partea lui Dumnezeu, însă a prezentat celibatul ca semn al renunțării, dăruirii și disponibilității și care trebuie apreciat. Cei chemați să trăiască în această stare nu sunt persoane sterile și nefericite, care nu cunosc frumusețile vieții, ci sunt persoane generoase care au renunțat la un bine (căsătoria) pentru a se angaja față de Dumnezeu și de ceilalți.

În fragmentul din evanghelia după sfântul Marcu, Isus arată că are puterea/autoritatea să alunge răul care ne ține sclavi și ne poate elibera dacă noi mărturisim că El este « Sfântul lui Dumnezeu ». Să nu uităm că în acest timp Isus își alege și își « cucerește » ucenicii, mai ales pe apostoli. Isus merge sâmbăta și predică în sinagogă. Vorbește atât de bine și atât de diferit față de cărturarii obișnuiți (cei care studiază Scriptura) încât își arată autoritatea. Și aici putem vedea că Dumnezeu dă pricepere celor pe care i-a ales, căci Isus nu era cărturar, era fiul unui tâmplar. Și pentru a completa, « autoritatea » lui Isus se traduce într-o faptă concretă: liberarea omului care avea un « duh necurat ».

Pentru noi, Vincențieni, mesajul este clar! Prin carisma noastră, întâlnirea cu cel Sărac, rugăciunea constantă și lupta pentru dreptatea socială Dumnezeu ne dă autoritatea să fim profeți. Vorbim despre ceea ce știm și trăim. Dumnezeu ne consideră profeți pentru că ne permite să ne îndepărtăm de lucrurile lumesti rămânând în lume și slujind lumea.

De multe ori ne este teamă să vorbim atunci când îi vizităm pe cei pe care îi ajutăm; ne este teamă să ne exprimăm în cadrul unei întâlniri de formare SSVP. Isus ne spune astăzi din nou: Nu vă temeți! El ne transformă; Duhul Sfânt ne dăruiește darul înțelepciunii și al cunoașterii pentru a fi semne și profeți ai iubirii lui Dumnezeu atunci când îi întâlnim pe cei Săraci, îl ajutăm pe fratele vincențian, în munca zilnică și viața socială. Dumnezeu ne cere un singur lucru: să alegem întotdeauna virtutea/binele și niciodată viciul/răul. Însă, chiar dacă suntem profeți adevărați de multe ori cădem în ispită și alegem viciul; să nu ne fie teamă. Isus vine cu puterea sa și ne eliberează de duhul rău ca noi să putem intra din nou sfinți și curați în « sinagoga » Împărăției sale.

Traducere: sora Magdalena